

A Fővárosi Ítéltábla a Lukács László és Társai Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek dr. Sielberberg Anikó ügyvéd által képviselt alperes ellen megbízási díj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2013. február 6. napján kelt 27.G.40.386/2011/40. számú ítélete ellen a felperes által benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részeit nem érinti, fellebbezéssel támadott rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000,- (Húszezer) Ft + áfa másodfokú ügyvédi munkadíjat.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes és az alperes szóbeli szerződést kötött, amelynek keretében a felperes ügynöki közvetítői tevékenységet látott el az alperes termékeinek magyarországi értékesítése céljából. A szerződést 2008-ban az alperes felmondással megszüntette, ezt követően a felperes által a részére benyújtott számlákat nem fizette meg.

A felperes az elsőfokú bíróságra 2011. február 24-én benyújtott és módosított keresetében az alperest 10.402.435,- Ft tőke, az egyes számlák után a Ptk. 301/A. §-a szerinti mértékű késedelmi kamat és perköltség megfizetésére kérte kötelezni.

Arra hivatkozott, hogy az alperessel szóban havi fix jutalékban és szerződéskötési díjban, továbbá prémium jutalékban állapodott meg, amelyekről kiállított számlákat 2008 márciusáig fizette meg. Állította, hogy 2008. június 11-én kettő hónapos felmondási idővel a szóbeli szerződést felmondta. Kereseti követelésének bizonyítékeként csatolta azokat a bankszámlakivonatokat, amelyekkel azt igazolta, hogy 2008. január hónapra az alperes a fix havi jutalékot, továbbá a szerződéskötési díjat megfizette, ezen túlmenően csatolta a perben érvényesített követelésére vonatkozó számlákat.

Az alperes az ellenkérelmében a felperes keresetének az elutasítását és

perköltségben történő marasztalását kérte.

Előadta, hogy szerződéstervezet készült a peres felek között, azonban megegyezés hiányában az nem került aláírásra. Az alperes képviselője M. K. 2008. május 28-án ...-ban egy személyes találkozón azonnali hatállyal felmondta a felek közötti szóbeli megállapodást, majd 2008. június 9-én kelt elektronikus levelében felszólította a felperest a tulajdonát képező gépjárművek, tartozékok, benzinkártyák visszaadására. A 2008. június 10-i elektronikus levélben arról tájékoztatta, hogy az alperes nevében az üzleti partnerekkel a továbbiakban nem tárgyalhat. Arra hivatkozott, hogy a havi fix összegű megállapodással kapcsolatos jutalékra 2008 májusáig volt jogosult a felperes, az üzemanyag használatával kapcsolatos 265.582,- Ft beszámítása mellett 1.065.918,- Ft fizetési kötelezettségét ismerte el. A legutolsó tárgyaláson a 2008. május hónapra járó 1.331.500,- Ft félhavi jutalékfizetési kötelezettség vonatkozásában úgy nyilatkozott, hogy annak nem tett eleget.

A Fővárosi Törvényszék a 2013. február 6. napján kelt 27.G.40.386/2011/40. számú ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 3.081.500,- Ft tőkét, továbbá ezen összegből 1.750.000,- Ft után 2008. április 10. napjától, 1.331.500,- Ft után 2008. május 25. napjától a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félév utolsó napját megelőző napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt mértékű késedelmi kamatát, továbbá 50.000,- Ft perköltséget. Ezt meghaladóan a felperes kereseti kérelmét elutasította. Határozata indokolásában rögzítette, hogy a felek között 2007 júniusától 2008. május végéig áll fenn szerződéses kapcsolat, a peres felek írásban szerződést nem kötöttek. A becsatolt bizonyítékok és a tanúk vallomása alapján megállapította, hogy az alperes a felperes részére havonta 2.663.000,- Ft összegű jutalék fizetésére volt köteles, amelyet két részletben kellett megfizetnie. Az alperes sem tette vitássá az utolsó tárgyaláson, hogy 2008. május hónapra járó félhavi jutalékfizetési kötelezettségének nem tett eleget, ezért az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a havi fix jutalékban a peres felek megállapodtak. A felperes szerződésenként 1.750.000,- Ft összegű jutalékra volt jogosult, amelyből nem vitatottan az alperes három üzleti partnerrel való teljesítést igazolt és ki is fizetett. Az elsőfokú bíróság értékelte a felperes által 38. sorszám alatt csatolt ... és Kft. nyilatkozatát, amelyben a társaság elismerte, hogy a felperes közvetítői tevékenységének eredményeképpen jöttek létre az alperessel a szállítási szerződések, melyek alapján a teljesítés is megtörtént, melyet számlával és szállítólevéllel igazolt. Mindezekre tekintettel e körben is megalapozottnak találta a felperes kereseti követelését.

Az elsőfokú bíróság bizonyítást folytatott le arra vonatkozóan, hogy a felek közötti szerződés hogyan és milyen módon szűnt meg. Nem látta bizonyítottnak a felperesnek azt az állítását, hogy két hónapos felmondási időben állapodott volna meg az alperessel. A becsatolt szerződéstervezet nem került aláírásra, a peres felek között írásbeli szerződés nem jött létre, ezért az elsőfokú bíróság azt a következtetést vonta le, hogy az alperes a Ptk. 483. § (1) bekezdésében biztosított felmondási jogánál fogva azonnali hatállyal felmondhatta a szerződést, a peres felek közötti szerződés ezért 2008. május hónap végével megszűnt. A meghallgatott tanúk vallomása és a becsatolt elektronikus levelezés alapján az elsőfokú bíróság

megállapította, hogy az alperes értesítette üzleti partnereit arról, hogy a szerződéses kapcsolat a felperessel megszűnt, továbbá a közvetítői tevékenység ellátásával **F. R.**-ot és **D. D.** alperesi alkalmazottat bízta meg.

Az ún. sikerdíjas jutalék vonatkozásában a felperes a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján fennálló bizonyítási kötelezettsége körében nem tudta azt bizonyítani, hogy erre vonatkozóan is létrejött volna megállapodás. A felperes által ezzel kapcsolatban kiállított számlák a követeléseit nem bizonyították, ezért a bizonyítatlanságot e körben a felperes terhére értékelte.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben kérte annak részbeni megváltoztatásával az alperest további 976.433,- Ft tőke és annak 2008. június 11-től a kifizetésig járó, a Ptk. 301/A. §-a szerinti késedelmi kamatának megfizetésére kötelezni, valamint a perköltség tekintetében is a megváltoztatott ítéletnek megfelelően az alperes marasztalását.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytelenül állapította meg, hogy a felek között a megbízási jogviszony 2008. május végén az alperes azonnali hatályú felmondásával szűnt meg. Az elsőfokú bíróság téves következtetést vont le ezzel kapcsolatban, mivel önmagában az a tény, hogy az elsőfokú bíróság nem látta bizonyítottnak, hogy a felek két hónapos felmondási időben állapodtak meg, nem eredményezheti annak egyértelmű megállapítását, hogy az alperes volt az, aki megszüntette a szerződést. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróságnak a Ptk. 483. § (2) bekezdése alapján azt kellett volna megállapítania, hogy a felperes szüntette meg a szerződést 2008. június 11-én. Mindezt igazolja az általa F/27 számú mellékletként becsatolt felperesi írásbeli felmondás, **B. B.** tanúvallomása, az alperes 37. sorszámú előkészítő iratának mellékleteiként csatolt elektronikus levelezés, amelyek mind 2008. június 11-ét követően keletkeztek. Az elsőfokú bíróság ezen bizonyítékokkal ellentétben tévesen állapította meg az alperesi tanúk vallomásaira tekintettel

a megszűnés időpontját, akik a 2008. május 28-i pozsonyi találkozón nem voltak jelen, ezért közvetlen tudomásuk sem volt az ott történekről. A felperes bizonyítottan írásban élt a felmondás jogával 2008. június 11-én, melyet **M. P.** és **D. D.** is elismert, továbbá, hogy a 2008. május 28-i pozsonyi találkozón elhangzott felmondásról közvetlen bizonyítékkal az alperes nem tudott szolgálatni.

Mindezekre tekintettel 2008. június 11-ig járó törtélapjutalék, azaz 976.433,- Ft megilleti, amelynek fizetési határideje az Sz.../2008. számú számlában szereplő 2008. június 10-e volt.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte.

Előadta, hogy a felperes részére 2013. május 3-án teljesítette a 3.081.500,- Ft tőke és járuléka megfizetésére vonatkozó kötelezettségét.

Álláspontja szerint a Ptk. 483. § (2) bekezdése jelen esetben nem alkalmazható, mivel nem állapítható meg, hogy a felek közötti megbízási jogviszony a felperes felmondása folytán 2008. június 11. napjával szűnt meg. A fellebbezésében a felperes gyakorlatilag azt kéri megállapítani, hogy a megbízási jogviszony az általa előterjesztett azonnali hatályú felmondással szűnt meg. A Ptk. 483. § (2) bekezdése

szerint a felperes azonnali hatályú felmondására csak az alperes súlyos szerződésszegése esetén lett volna lehetőség, a felperes azonban ilyenre nem hivatkozott, kifejezetten rendes felmondást fogalmazott meg. A felperesi rendes felmondásban megjelölt 60 napos felmondási időben azonban a felek nem állapodtak meg.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és az ellenkérelem korlátai között bírálta felül, azaz kizárólag a fellebbezéssel támadott 2008. június 1-től június 11-ig érvényesített alapjuttalék megalapozottságát vizsgálta.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és megalapozott jogi indokolással utasította el a fellebbezéssel támadott kereseti igényt.

A felperes fellebbezése kapcsán a másodfokú bíróságnak abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy mikor és milyen módon szűnt meg a peres felek közötti szóbeli megbízási szerződés.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű értékelése és mérlegelése alapján helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a peres felek közötti szerződés az alperes szóbeli felmondásával 2008. május 28-án megszűnt. Ezt támasztották alá a 2008. június 9-én és 2008. június 10-én írt e-mailek. Mivel a peres felek közötti szóbeli szerződés 2008. május 28-án megszűnt, ezért a felperes írásbeli felmondása és az alperes 2008. június 11-ét követő e-mailjei a szerződés megszűnése szempontjából nem relevánsak. A 2008. május 28-i személyes megbeszélésen jelenlévő **B. B.** tanúvallomása a fentieket nem cáfolja.

A felperes a rendelkezésre álló bizonyítékok felülmérlegelését kérte, amire a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság - a fellebbezésben foglaltakra tekintettel - nem látott lehetőséget.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel támadott részét a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján - annak helytálló indokaira tekintettel - helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes javára az ügyvédi munkadíj megfizetésére, amelynek mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján mérlegeléssel állapította meg, a ténylegesen kifejtett ügyvédi munkára tekintettel.

Budapest, 2014. év január hó 9. napján

. Mika Ágnes s. k.

a tanács elnöke

. Kurucz Zsuzsanna s. k.
előadó bíró

Dr. Gáspár Mónika s. k.
bíró

A kiadmány hiteléül:

bíróági tisztviselő